

[Anders Poulsen]

1982, hvor den daværende skatteminister på god og rigtig vis afviste den kritik, der da var fremme netop gående på privatforbrugsgrænsen. Jeg synes, man må sige, at vi har fået et endda meget tydeligt eksempel på, hvordan synspunkterne kan skifte, fra man er i regering, til man kommer i opposition.

Jeg vil også godt sige om ændringsforslag nr. 2 og 3, at disse to ændringsforslag indebærer, at man med tilbagevirkende kraft indfører regler af skærpente karakter – vel at mærke på et område, hvor den skærpente effekt vil ramme ikke så ganske få skatteydere. Vi har tradition for i dette folketing, at det gør vi ikke. Derfor står jeg egentlig temmelig uforstående over for såvel ændringsforslag nr. 2 som ændringsforslag nr. 3, og vi må afvise disse.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg lige sige til hr. Anders Poulsen, at jeg er lidt uforstående over for hans kritik, idet jeg forstår, at både venstre og de konservative og de øvrige regeringspartier har tilsluttet sig dele af vores lovforslag. Enhver påstand om, at vi lovgiver med tilbagevirkende kraft, rammer i hvert fald også de pågældendes egne partier.

Det er jo SF, der står bag dette lovforslag. Det var ikke os, der stod bag loven om negativ indkomstskat, men det er os, der har taget initiativet til at få de værste urimeligheder ud. Under behandlingen har vi i udpræget grad vist vilje til at bøje os for at nå et resultat, der kunne samle flertal her i tinget.

Om de konkrete ændringsforslag skal jeg sige, at vi støtter ændringsforslag nr. 1 og vil anbefale, at alle stemmer for det. Begrundelsen er for det første, at det, der kommer ind, er noget væsentligt. Det betyder, at de, der er begrænset skattepligtige – populært sagt godsejere, der bor i Monaco – ikke længere kan få negativ indkomstskat. Det burde de aldrig have kunnet få. Det er en beklagelig konsekvens af ændringsforslag nr. 1, at hovederhvervskriteriet går ud. Når vi alligevel kan stemme for det, skyldes det, at vi er blevet overbevist om, at den formulering, vi har givet hovederhvervskriteriet, er så administrativt besværlig, at den ikke kan vedtages. Men jeg vil gerne her og nu understrege, at vi fortsat finder det væsentligt, at der findes en eller anden form for hovederhvervskriteri-

um i loven. Vi vil derfor mellem anden og tredje behandling stille ændringsforslag, der kan sikre, at et sådant ændringsforslag foreligger ved tredjebehandlingen. Jeg skal tilføje, at vi finder det så meget mere nødvendigt, som der jo er meget, der tyder på, at et flertal her i tinget vil stemme privatforbrugsgrænsen ud. Det gør et hovederhvervskriterium endnu mere påtrængende nødvendigt.

Om privatforbrugsgrænsen skal jeg i øvrigt sige, at vi har været medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 3 om at hæve privatforbrugsgrænsen. Det skal ses som et udtryk for vores vilje til at prøve at bøje os og finde et rimeligt kompromis. Det har altså ikke været muligt. Det borgerlige flertal har ønsket, at mennesker med et ubegrænset stort privatforbrug skal kunne få negativ indkomstskat. Jeg tror ikke, det er i overensstemmelse med tankegangen hos de fleste af de vælgere, som de pågældende partier repræsenterer.

Angående ændringsforslag nr. 4 skal jeg kort sige, at det går ud på, at folk, der beskæftiger sig med fåreavl i Spanien, også skal kunne få negativ indkomstskat, blot de har et husmandsbrug i Danmark. Det mener vi ikke, så vi anbefaler at stemme imod.

Sluttelig vil jeg godt sige et par ord om de radikales rolle. Vi havde håbet, at vi kunne have fået dem med i et flertal, der kunne have fundet frem til de nødvendige ændringsforslag. Det kunne altså ikke lade sig gøre, og alt tyder nu på, at de radikale sammen med de øvrige borgerlige partier vil sikre, at lovforslaget nok går igennem, men i en form, der kun omfatter mennesker, der enten bor i udlandet eller har landbrug i udlandet, mens danske byboere, bylandmænd, med et vilkårligt stort privatforbrug fortsat vil kunne få negativ indkomstskat. De radikale har ikke i betænkningen ønsket at stå sammen med de øvrige borgerlige partier, men har ytret sig i en særskilt indstilling, der ordret er identisk med det, som regeringspartierne har skrevet. Er det symptomatisk for de radikales holdning i dansk politik, at de nok står stærkt og ene, men dog altid stemmer og handler sammen med det øvrige borgerlige flertal i dette folketing?

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):